

mineralnego z rafinerji nafty bez przepisanej oznajmienia i zapłaty przypadającego podatku, b) na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego lubelskiego, białostockiego, wołyńskiego, poleskiego, nowogródzkiego, i ziemi wileńskiej wedle art. 1254 ros. zbioru ustaw o akcyzach (tom V zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912, c) na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego, tudzież górnośląskiej części Województwa Śląskiego przy zastosowaniu §§ 459—469 niem. ustawy z dnia 1 lutego 1877 (str. 253 dz. Rz. niem.) grzywną w wysokości 4-ro do 8-io krotnej, należnej Skarbowi Państwa akcyzy od przedmiotu przekroczenia.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

422.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 26 maja 1923 r.

w przedmiocie zmiany brzmienia artykułu 15 rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r.

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dn. 1 sierpnia 1919 r. oraz uchwały Rady Ministrów z dn. 26 maja 1919 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 15 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 15. I. Od wszelkich przesyłek towarowych, z wyjątkami przytoczonymi poniżej, przywożonych do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej, lub też wywożonych z tego obszaru, pobiera się przy ostatecznej odprawie opłatę manipulacyjną w następującej wysokości:

- od towarów przywożonych podlegających opłacie celnej — 5% od cła łącznie z przypadającą dopłatą do cła (agiem), najmniej jednak 1000 mk. od każdej przesyłki;
- od towarów przywożonych wolnych od cła — 1 mk. od 1 kg. wagi surowej, najmniej jednak 1000 mk. od każdej przesyłki;
- od towarów wywożonych — 0,5 mk. od 1 kg. wagi surowej, najmniej jednak 1000 mk. od każdej przesyłki.

U w a g a. Od towarów wywożonych z powrotem zagranicę po uskutecznieniu odprawy celnej przywozowej pobiera się opłatę manipulacyjną według norm przywozowych oraz za manipulację wywozową według norm ustalonych dla towarów wywozowych.

Od towarów wywożonych z powrotem zagranicę bez uskutecznienia odprawy przywozowej pobiera się opłatę manipulacyjną tylko według normy wywozowej.

Przesyłki omyłkowo przywiezione z zagranicy lub wywiezione zagranicę z winy kolei uwalnia się od opłat manipulacyjnych.

- od towarów odprawionych na zasadzie artykułu 12 niniejszego rozporządzenia pobiera się opłatę manipulacyjną tylko przy wywozie w wysokości 0,5 mk. od 1 kg. wagi surowej, najmniej jednak 1000 mk. od każdej przesyłki.

II. Następujące towary są wolne przy przywozie i wywozie od opłaty manipulacyjnej:

- węgiel kamienny, brunatny, torfowy i drzewny, cegiełki węglowe (brykiety), koks i torf;
- wszelkiego rodzaju żywe ptactwo i zwierzęta niepodlegające według taryfy opłacie celnej, oraz przywożone z połowu na łodziach rybackich ryby świeże;
- towary odprawione bez cła w myśl art. 10 oraz punktów 1, 2, 3, 4, 5, 7 i 8 artykułu 11 niniejszego rozporządzenia;
- towary wolne w przywozie od cła a przeznaczone dla instytucji i osób wymienionych w punkcie 4 artykułu 11 niniejszego rozporządzenia;
- towary przewożone w ruchu granicznym;
- przedmioty przewożone na zasadzie umów o reewakuacji, rewindykacji, repatracji i reparacji (odszkodowaniu);
- towary wywożone do Niemiec w myśl art. 268 b. Traktatu Wersalskiego z dnia 28 czerwca 1919 r.;
- towary przewożone tranzytem.

III. Od przesyłek pocztowych podlegających opłacie celnej pobiera się opłatę manipulacyjną w wysokości 5% od sumy cła łącznie z przypadającą dopłatą do cła (agiem), najmniej jednak 1000 mk. od każdej paczki. Przesyłki pocztowe wolne od cła są wolne również od opłaty manipulacyjnej.

IV. Przesyłki zadeklarowane w sposób niepełny lub niezadeklarowane we właściwym terminie podlegają niezależnie od innych opłat manipulacyjnych dodatkowej opłacie manipulacyjnej w wysokości 10% od przypadającego cła łącznie z dopłatą do cła (agiem).

V. Niezależnie od cła i opłat manipulacyjnych pobiera się od towarów przyjętych na skład urzędowy opłatę składową.

Urzędy celne, posiadające własne składy urzędowe, pobierać będą opłaty składowe według osobnych przepisów.

Za pierwsze trzy dni nie pobiera się opłaty.

VI. Ministerstwo Skarbu ustali w jakich wypadkach i w jakiej wysokości uiszczać należy opłatę za wykonanie czynności poza godzinami urzędowymi

lub poza obrębem miejsca urzędowego oraz za konwojowanie lub strzeżenie towarów”.

§ 2. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dn. 6 lutego 1922 r. w przedmiocie nadania nowego brzmienia artykułowi 15 rozporządzenia o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 14, poz. 130) uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po ogłoszeniu, uważając dzień następujący po ogłoszeniu za pierwszy w tej rachubie.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

423.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8 czerwca 1923 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. № 59, poz. 419) zarządza się co następuje:

§ 1. Dodatkowemu podatkowi spożywcemu w kwocie 130,000 Mk. (stu trzydziestu tysięcy marek) od 100 kg. podlega wszelki cukier buraczany względnie trzcinowy w stanie naturalnym, jak i przerobiony na t. zw. przetwory cukrowe t. j. cukierki, karmelki, czekoladę, miód sztuczny, marmeladę, likiery.

§ 2. Zawartość cukru w przetworach cukrowych ze względu na dodatkowy podatek spożywczy przyjmuje się:

- w miodzie sztucznym na 70%,
- w cukierniach nienadziejanych i karmelkach na 60%,
- w marmeladzie, czekoladzie i cukierkach nadziejanych na 40%,
- w likierach na 25% wagi netto przetworów.

§ 3. Kto zatem posiada w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 7 czerwca 1923 r. zapas cukru wynoszący 100 kg. lub więcej przechowany poza magazynami fabryk cukru, obowiązany jest zgłosić go w ciągu 5 dni po dniu ogłoszenia wspomnianego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r.:

- na obszarze b. zaboru austriackiego w najbliższym oddziale Kontroli Skarbowej,
- na obszarze b. zaboru rosyjskiego u inspektora Kontroli Skarbowej, wreszcie

- na obszarze b. zaboru pruskiego Kontroli Skarbowej w sposób podany w § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu podlega cały posiadany zapas cukru (§ 1), a nie tylko nadwyżka ponad 100 kg.

§ 5. Przesyłki cukru (§ 1) znajdujące się w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w transporcie ma odbiorca w ciągu 5 dni po nadejściu do miejsca przeznaczenia zgłosić celem dodatkowego opodatkowania Kontroli Skarbowej wymienionej w § 3.

§ 6. Zgłoszenie należy wnosić w 3 równobrzmiących egzemplarzach, podając w niem:

- wagę (netto) cukru podlegającego podatkowi w kilogramach,
- gatunek zgłoszonego cukru t. j. czy to cukier w stanie naturalnym, czy też w przetworach cukrowych i w jakich,
- dokładne miejsce przechowania zgłoszonego cukru,
- imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza cukru.

§ 7. Kontrola Skarbowa przyjmuje wniesione zgłoszenie, wciąga je do założonego na ten cel zapisku, oblicza przypadający dodatkowy podatek od złożonego zapasu, wypisuje na wszystkich 3 egzemplarzach № bieżący zapisku, dzień i miesiąc zgłoszenia zapasu cukru, kwotę przypadającego dodatkowego podatku spożywczego, wreszcie Kasę Skarbową, w której tenże podatek ma być wpłacony, poczem zwraca 1 egzemplarz zgłaszającemu zapas, drugi egzemplarz przesyła właściwej Kasie Skarbowej, a trzeci przedkłada do 8 dni po zamknięciu zapisku w drodze służbowej przełożonemu urzędowi akcyz i monopolów (dyrekcji okręgu skarbowego) po uwidocznieniu na nim dokładnej daty i kwoty zapłaconego podatku celem przedłożenia go Izbie Skarbowej.

§ 8. Kontrola Skarbowa przyjmująca zgłoszenie ma prawo sprawdzić na miejscu, czy szczegóły podane w oznajmieniu zgodne są z prawdą.

§ 9. Przypadający od zapasów dodatkowy podatek spożywczy ma być wpłacony bezpośrednio do właściwej Kasy Skarbowej w ciągu 8 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. lub też wpłacony za pośrednictwem P. K. O. na rachunek tejże kasy w tym samym terminie.

Niezapłacony w powyższym terminie dodatkowy podatek spożywczy od cukru należy ściągnąć w drodze przymusowej w sposób przepisany dla podatków bezpośrednich i to wraz z kosztami i odsetkami zwłoki od dnia płatności, przewidzianymi w ustawie z 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 35 poz. 122).

§ 10. Urzędy akcyz i monopolów skarbowych (dyrekcje okręgu skarbowego) uprawnione są do odroczenia na przeciąg 2 miesięcy zapłaty dodatkowego podatku spożywczego od zgłoszonych zapasów cukru w razie okoliczności wyjątkowo na uwzględ-